

HOMILIE 22 AUGUSTUS 2021: KIES EN BEMIN JE KEUZE

Elk jaar opnieuw staan mijn laatstejaarsleerlingen voor de soms moeilijke keuze wat ze verder gaan studeren. Wordt het de zorgsector of het onderwijs? Kies ik voor bedrijfsmanagement of zie ik de uitdaging toch in een talenopleiding? In de lange gesprekken ervaar ik bij een aantal van hen vertwijfeling, net omdat het zo'n bepalende keuze is. 'Kiezen is altijd een beetje verliezen', zeggen ze soms.

We maken iets soortgelijk allemaal wel mee naarmate ons leven zich afspeelt, die fundamentele keuzes. 'Ga ik een gezellige werkplek met fijne collega's vaarwel zeggen om een stevige carrière uit te bouwen in een droomjob?' Welke keuze maak je als ouder in de waarden die je je kind wil doorgeven – ook als dit kind soms ingaat tegen alles waar je voor staat. En welke keuze maak je als je dementerende en alleenstaande ouder niet meer in staat blijkt alleen te wonen op de plek die zolang een vertrouwde stek was?

Het liefst willen we zoveel mogelijk behouden van alle opties en keuzes die voor ons liggen; we zoeken compromissen.

In de lezingen vandaag worden de toehoorders – en dus ook wij – uitgenodigd tot een keuze.

In de eerste lezing had Jozua de Israëlieten – in opvolging van Mozes – het Beloofde Land in geleid. Hij was stokoud en in-triest. De 12 stammen hadden zich gesetteld in de oases van Kanaän en ze hadden goed geboerd. Hun succes dreigde hen te vervreemden van Jahwe, God die hen had weggeleid uit alle situaties van ongemak en verdrukking, weg uit het slavenbestaan in Egypte. Ze dreigden God uit het oog te verliezen. Jozua roept hen bijeen en vraagt hen om te kiezen. 'Kies je Jahwe, de God van het leven of kies je de afgoden: geld, macht, succes,?'. Jozua antwoordt voor zichzelf, door het voorbeeld te stellen en zonder enige dwang het volk te laten kiezen. Op ontroerende wijze volgt het volk hem.

Ook in het evangelie is geen sprake van enige dwang in het geloof. Het stukje evangelietekst vandaag vraagt een korte achtergrond. Jezus had net voordien bij zijn toehoorders woorden laten vallen waarin Hij zich omschrijft als de Mensenzoon en waarin hij spreekt over zijn vlees en bloed. De evangelist Johannes verwijst uiteraard naar de eucharistie, maar voor de Joodse toehoorders was dit meer dan een brug te ver. 'Wie dacht Hij wel dat Hij was?' Zo'n band met God kon niemand hebben. Veel omstaanders trokken weg tot Jezus met de 12 achter bleef. 'Gaan jullie soms ook weg?' Hij dwingt niet, nodigt hen – en dus ook ons – uit tot een keuze. Wie ziet – en bij de evangelist Johannes is dat altijd wie in-ziet – dat in en doorheen Jezus God aan het werk is, komt tot geloof. En wie in dit geloof staat, vindt er een bron van eeuwig leven in. Dan kunnen we

net als Petrus zeggen: 'naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven'.

Ook vandaag stelt Jezus ons keer op keer die vraag: wil je Mij volgen of verlaat je Mij? Maar als je kiest, kies dan radicaal, en dat wil zeggen: ga terug naar de wortels, naar Gods oorspronkelijke bedoeling: sta dankbaar in het leven en kies voor dienende liefde tot God en de naaste. Daar zijn geen compromissen in te sluiten. Als het gaat om de zichtbaarheid en tastbaarheid van die liefde sloot Jezus ook geen compromissen om volgelingen te behouden. De liefde ging zelfs tot in de dood.

Willen wij de keuze die we ooit maakten als christen volop bevestigen en ten uitvoer brengen? Zijn we lauwe christenen of durven we volop te getuigen in deze maatschappij en nemen we duidelijke standpunten in – ook als we dreigen weggezet te worden als naïevelingen of ouderwets of net progressief?

Zien wij nog elke dag in God de bevrijdende Schepper die we willen dienen?

Jozua en Jezus – hun namen komen beide van dezelfde Hebreeuwse stam Jesjousa – wat betekent 'God brengt redding' – deze beide mannen toonden het ons voor. Stellen wij ons ook in die keuze om God als diegene te zien die ons redding brengt en met en doorheen ons de velen die op ons een beroep doen?

We moeten er niet flauw over doen: we ervaren vaak ongemak bij Jezus' woorden en het in de praktijk brengen is al helemaal een huzarenwerk. En toch: kiezen voor God betekent ook dat Hij ons in deze keuze nabij staat en sterkt, ook als wij het soms niet meer zien zitten.

'Kiezen is verliezen', het spreekwoord dat de leerlingen soms gebruikten voor hun studiekeuze, draaide ik voor hen vaak om. 'Kies doordacht en vrij en bemin je keuze', gaf ik vaak als antwoord.

Het slaat ook hier vandaag op de keuzes die wij maken op Gods uitnodiging. 'Ga ervoor en blijf volhouden!'. 'Yes, we can', zei ooit een president – en dat hoop en geloof ik voor ons allen hier aanwezig, in de overtuiging dat God hierin met ons meegaat.

Hilde Verplancke